

Beste allemaal,

Graag had ik je de afgelopen tijd uitgenodigd om mijn werk te komen bekijken bij de diverse expo gelegenheden, die helaas allemaal zijn afgeblazen. Afgelopen weekend zou ik bijvoorbeeld hebben meegedaan met de Internationale kunstmanifestatie Huntenkunst.

Het goede nieuws is, dat ik een fantastische nieuwe werkplek heb. Samen met enkele anderen deel ik een grote ruimte (nr. 08) in het voormalige Stadsbouwhuis, Langegracht 72 in Leiden. Met ramen die uitzien op een stukje Singelpark en met bovendien, ideaal voor mij, een archiefkamer zónder ramen waar ik een grote doka/ werkruimte in heb gemaakt! Veel ruimte voor experimenten dus en groot genoeg om er zelfs in "de 1,5 meter tijd" workshops met twee of drie deelnemers te kunnen houden! Ook leuk in dit gebouw zijn de lege wanden die uitnodigen om er werk op te hangen! Zo kan ik hier misschien straks mijn eigen expositie hebben. Want langzamerhand is er wel weer wat nieuws te laten zien.

Steeds ben ik op zoek naar mooi en zo milieuvriendelijk mogelijk papier en materiaal. Dat vraagt veel uitproberen en geeft soms mooi resultaat. Het maken van groentepapyrus mondde uiteindelijk uit in een serie kleurig, abstract werk waarin de interactie van de verschillende vezels te zien is.

Groentevezel abstract, pigment transfer op mulberry papier

Natuurlijk, te hergebruiken of gevonden materiaal daagt me vaak uit om mee te experimenteren. De besjes van de kamperfoelie in mijn tuin en de bolsters van de kastanjes uit een buurttuin leverden inkt op. Leuk om besjes en bolsters te oogsten en er met wat keukengereedschap inkt mee te maken. De kleuren van de inkt zijn gedekt, maar vaak vind ik ze toch erg mooi. Dan rijst vervolgens de vraag wat kan ik er mee? Natuurinkt is niet constant van kleur, het droogt op met interessante patronen en afhankelijk van tijd en lichtblootstelling verkleurt en vervaagt het. Deze inkt

leeft. Het is in zichzelf al een boeiend fenomeen. Soms kan ik het gebruiken in mijn werk. Dat je daarbij al snel te maken krijgt met allerlei praktische barrières zal duidelijk zijn. Een voorbeeld is een grafische zwart wit foto van de kamperfoeliebesjes uit mijn tuin gedrukt tegen een achtergrond van de natuurinkt die ervan gemaakt is.

Kamperfoelie bes, pigment transfer over natuurinkt van de besjes

Tijdens een reis naar Spanje maakte ik opnieuw kennis met de architectuur van Calatrava in zijn geboortestad Valencia. Hij wordt geroemd om zijn bijzondere ontwerpen en verguisd vanwege de vele ontwerp- en constructiefouten (en niet te vergeten de onvoorstelbaar grote budgetoverschrijdingen van zijn projecten). Bij het fotograferen van zijn gebouwen heb ik geprobeerd te

Proefjes met natuurinkt

Calatrava detail, pigment transfer

onderzoeken of ik kan (laten) zien wat het geniale en wat het banale, het gewone is. Met name de details waren daarvoor interessant. Afdrukken van houten planken als een soort fossielen van het vroegere bouwproces.

Calatrava, collage, pigment print

Soms maak ik collages die ik vormgeef als pigment transfer, andere keer wordt het een print om te voorkomen dat de unieke onvolkomenheden van de transfer de aandacht afleiden.

Crushed, emulsielift op tegel

Ondertussen werk ik ook door aan de doorgaande series over bomen en Crushed. Vraag daarbij is dan, ga ik

door met dezelfde, eerder gebruikte technieken of mag voortschrijdend

inzicht tot het gebruik van een nieuwe techniek leiden. In ieder geval kan

een proefje nooit kwaad, waarna bezien kan

worden of dit binnen de serie past of niet.

Binnen de serie moet natuurlijk een soort

eenheid van presentatie in stand blijven. Ik

heb een gecrushedte bloem gebruikt voor

een proefje met "emulsielift". Dit is een

variant op de door mij gebruikte pigment

transfer. De pigment laag wordt hierbij echt

met de hand gelift en overgebracht op een

nieuwe drager (in dit geval een

overgebleven tegeltje). De wijze van werken

lijkt op de aloude emulsielift zoals die

gedaan kon worden met Polaroid Peel-apart Film en Impossible Film. Met als voordeel dat het

formaat van het plaatje wat groter kan zijn dan bij de Polaroidvariant. Leuk om in een workshop aan

te bieden!

Kallitypie/ VDB proefdrukken

Nog steeds ben ik enthousiast over het gebruik van oude foto technieken. Ze laten zich prachtig combineren met de huidige digitale mogelijkheden. Met name de ambachtelijke analoge afwerking van de drukken, spreekt me erg aan. Op dit moment maak ik kallitypie/ Van Dyke Brown drukken.

Kallitypie/ Van Dyke Brown

Techniek, bedacht door Herschel (in ongeveer 1843), waarbij een ijzerzout gecombineerd met een zilverzout na belichting door zon(UV-)licht via een contactnegatief een bruinkleurig positief oplevert. In de nieuwe doka heb ik alle ruimte om deze techniek met verschillende baden toe te passen. Je hebt een beetje ruimte nodig, maar ook deze techniek is niet heel ingewikkeld en goed door te geven via workshops aan kleine groepen.

Hopelijk spoedig tot ziens bij een expositie of workshop in de werkruimten van de Langegracht!

Jaap de Raat